

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010280
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618010280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.01.2019 v Prešove, v trestnej veci obžalovaného T. U. a spol. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného B. H. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/117/2018 zo dňa 21.11.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného B. H..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaného B. H., nar. XX.XX.XXXX vo X., trvale bytom O. XXXX/X, X.

u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa XX.XX.XXXX po predchádzajúcej vzájomnej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete facebook sa v poobedňajších hodinách stretol pri predajni T. v meste X. s T. U., dal mu finančnú hotovosť 20,- eur a požiadal ho, aby mu za túto sumu zabezpečil metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, a to nielen pre seba, ale aj pre T. U., pričom za týmto účelom ešte toho istého dňa spoločne s T. U. odišiel motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia, ev. č. X. XXXAH do mesta X., kde ostal sedieť v odparkovanom motorovom vozidle na parkovisku pri pamätníku Sovietskej armády a po tom, čo T. U. kúpil od neznámej osoby za sumu 20,- eur tri papierové skladačky s obsahom bieleho kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,10 g s obsahom metamfetamínu a piracetamu s priemernou koncentráciou 68,3 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 68 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá dvom bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta) a tie mu aj následne odovzdal, ich odložil do kovového puzdra na cigarety, ktoré položil k rýchlostnej páke motorového vozidla,

t e d a

- podporoval iného v zneužívaní inej návykovej látky než alkoholu
- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku

č í m s p á c h a l

prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2018 (ďalej len „Tr. zákona“) v súbehu s prečinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trest prepadnutia vecí, a to igelitového sáčku o rozmeroch 7 x 4 cm s tromi papierovými skladačkami, každá o rozmeroch cca 2 x 1 cm s bielou kryštalickou látkou, spolu o hmotnosti cca 0,1 až 0,2 gramov.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného T. U.a, nar. XX.XX.XXXX vo X., trvale bytom M. XXXX/XX, X., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov, vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/ Tr. zákona a B. H., nar. XX.XX.XXXX vo X., trvale bytom O. XXXX/X, X., vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

-obž. T. U. dňa XX.XX.XXXX po predchádzajúcej vzájomnej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete facebook sa v poobedňajších hodinách stretol pri predajni T. v meste X. s B. H., ktorý ho požiadal, aby mu za sumu 20,- eur zabezpečil metamfetamín, ktorý je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom za týmto účelom ešte toho istého dňa spoločne s B. H. odišiel motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia, ev. č. X. XXXAH do mesta X., kde B. H. ostal sedieť v odparkovanom motorovom vozidle na parkovisku pri pamätníku Sovietskej armády a T. U.O. sa pri tomto pamätníku stretol s neznámou osobou, od ktorej kúpil za sumu 20,- eur tri papierové skladačky s obsahom bieleho kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,10 g s obsahom metamfetamínu a piracetamu s priemernou koncentráciou 68,3% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 68 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta) a ktoré následne odovzdal B. H.,

-obž. B. H. dňa XX.XX.XXXX po predchádzajúcej vzájomnej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete facebook sa v poobedňajších hodinách stretol pri predajni T. v meste X. s T. U., dal mu finančnú hotovosť 20,- eur a požiadal ho, aby mu za túto sumu zabezpečil metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, a to nielen pre seba, ale aj pre T. U., pričom za týmto účelom ešte toho istého dňa spoločne s T. U. odišiel motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia, ev. č. X. XXXAH do mesta X., kde ostal sedieť v odparkovanom motorovom vozidle na parkovisku pri pamätníku Sovietskej armády a po tom, čo T. U. kúpil od neznámej osoby za sumu 20,- eur tri papierové skladačky s obsahom bieleho kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,10 g s obsahom metamfetamínu a piracetamu

s priemernou koncentráciou 68,3% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 68 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá dvom bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa(konzumenta) a tie mu aj následne odovzdal, ich odložil do kovového puzdra na cigarety, ktoré položil k rýchlostnej páke motorového vozidla.

Za to im uložil:

Obž. T. U. podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, l/, n/, § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona uložil mu ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obž. B. H. podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložil trest prepadnutia veci, a to igelitového sáčku o rozmeroch 7 x 4 cm s tromi papierovými skladačkami, každá o rozmeroch cca 2 x 1 cm s bielou kryštalickou látkou, spolu o hmotnosti cca 0,1 až 0,2 gramov.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste podal písomne v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného T. U. a obžalovaného B. H. okresný prokurátor písomné odvolanie. V dodatočne predloženom písomnom odôvodnení svojho odvolania v podstate namietal, že okresný súd u obidvoch obžalovaných uložil tresty s použitím ustanovení o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, hoci hodnotenie okolností prípadu podľa § 39 ods. 1 Tr. poriadku ako výnimočné predpokladá, aby boli preukázané nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatelom a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie a musí ísť o také okolnosti, ktoré sa bežne nevyskytujú ale sa vyskytujú len v ojedinelých prípadoch. To, že obžalovaný nebol odsúdený a v minulosti sa dopustil len dvoch priestupkov, nemožno za také považovať. Za pochybné odvolateľ označil priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému H., ktoré spočívalo v zohľadnení ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zákona, lebo na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a odmietol vypovedať, pričom priznanie by sa muselo vzťahovať na všetky skutkové okolnosti, ktoré sú základom pre zákonné právne posúdenie skutku, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie. Obžalovaný H. pritom namietal, aby zabezpečil metamfetamín aj pre obžalovaného U., ale U. podmienil zabezpečenie tejto drogy pre H. spoločným užitím. Podľa názoru odvolateľa nebolo možné vysloviť, že sa obžalovaný H. priznal a priznať mu predmetnú poľahčujúcu okolnosť. Podľa okresného prokurátora tým, že nedošlo k uzavretiu dohody o vine a treste, nebolo možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a neboli splnené podmienky § 39 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na to, že tento obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia za obdobný prečin a tak predchádzajúci trest nevedol k jeho náprave, lebo spáchal trestný čin ešte závažnejšej povahy, keďže zabezpečoval psychotropnú látku pre inú osobu.

V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Okrem toho proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný B. H. odvolanie, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Tento odvolateľ vytkol okresnému súdu, že nesprávne hodnotil jeho konanie, a to vzhľadom na zistené skutkové okolnosti, jeho

postoj k danému skutku a drogovej trestnej činnosti všeobecne a k množstvu zaistenej drogy. Poukázal na to, že počas celého trestného konania bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní, svoje konanie pravdivo popísal, priznal sa a oľutoval, pričom tvrdil, že ako koncový užívateľ drogy, ktorú si zabezpečil pre vlastnú potrebu za svoje peniaze bol protizákonne zadržaný a kontrolovaný, no napriek tomu sa priznal a v celom rozsahu spolupracoval. Podľa odvolateľa, obžalovaný U. kupoval pre neho drogu, ale nie ako diler, teda nie pre zárobok, ale z dôvodu silnej túžby po droge, ktorú mal sľúbenú ako odmenu za zabezpečenie drogy. Podľa odvolateľa obžalovaný U. zabezpečoval drogu pre obžalovaného H., ale aj sám pre seba, pretože je nelogickým skutkovým konštruktom vnímať veci tak, že obžalovaný H. cez obžalovaného U. zabezpečoval drogu samotnému obžalovanému U.. Také vnímanie označil odvolateľ za účelové, podané v snahe postihnúť ho prísnejším ustanovením.

V podstate na základe uvedeného obžalovaný B. H. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby sám rozhodol tak, že ho uzná vinným podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona a uloží mu primeraný trest.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaný T. U. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by v časti výroku rozsudku týkajúcej sa jeho osoby odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby a nezistil ani prítomnosť dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku v časti týkajúcej sa obžalovaného B. H.. Preto v časti týkajúcej sa obžalovaného T. U. preskúmaval len napadnutý výrok o treste týkajúci sa tohto obžalovaného. Zároveň preskúmaval aj výrok o vine a celý výrok o treste týkajúce sa obžalovaného B. H., pričom v jeho prípade zistil, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a obžalovanému bol uložený trest neprimeraný.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie v podstate vykonané v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné a nebolo potrebné ho v odvolacom konaní dopĺňať. Krajský súd z výsledkov dokazovania vychádzal, pričom v prípade obžalovaného U. sa so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu pri rozhodnutí o treste stotožnil, no v prípade obžalovaného H. nemohol súhlasiť ani s výrokom o právnej kvalifikácii skutku spáchaného týmito obžalovanými, ani s výrokom o treste, ktorý mu bol okresným súdom uložený.

Vyhlásenie obžalovaného T. U. o vine bolo podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku súdom prijaté, pričom v ďalšom tento obžalovaný odmietol vypovedať. Prečítaná výpoveď tohto obžalovaného jednoznačne usvedčila obžalovaného H. z toho, že tento obžalovaný U. požiadal, aby pozháňal pervitín a na to dal obžalovanému U. 20,- eur, pričom keď obžalovaný U. cez mobil zistil, že predávajúci zo Svidníka má pervitín, tieto peniaze obžalovaný U. predávajúcemu dal za tri skladačky, ktoré potom v aute obžalovanému H. odovzdal a obžalovaný H. ich odložil do plechovej krabičky od cigariet, ktorú uložil k rýchlostnej páke vo vozidle. Následne po zastavení auta políciou, obžalovaný H. tieto tri skladačky polícii vydal.

Obžalovaný U. sa od začiatku trestného stíhania k predmetnému skutku priznával, pričom po vznesení obvinenia už dňa 23.04.2018 dal súhlas na začatím konanie o dohode o vine a treste. Tento stav trval až do konania hlavného pojednávania 21.11.2018, pričom prokurátor na neho reagoval na hlavnom pojednávaní stručným vyjadrením, že zo stany Generálnej prokuratúry neprišla odpoveď na žiadosť Okresnej prokuratúry Svidník. Napriek tomu obžalovaný U. na hlavnom pojednávaní vyhlásil svoju vinu z predmetného zločinu tak, ako mu bol v podanej obžalobe kladené za vinu.

Obžalovaný U.Č. výslovne uviedol, že v ten deň zohnal pre B. H. pervitín s tým, že pervitín v tento deň spoločne užijú a potvrdil, že H. bol ochotný za pervitín zaplatiť 20,- eur aj za okolností, že tento pervitín by potom mohli užiť spolu.

Obžalovaný B. H. síce na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, no vyplýva z prečítaných zápisníc o jeho výpovediach z prípravného konania, že požiadal obžalovaného U. o zabezpečenie pervitínu

výlučne pre seba, no obžalovaný U. zabezpečenie tohto pervitínu podmienil tým, že aj on si z neho vezme, teda že aj on ho sčasti užije, s čím súhlasil. Uvádzal síce aj to, že keď mu obžalovaný U. potvrdil, že sa pokúsi pozháňať pervitín a že na to obžalovanému U. vie dať 20,- eur, aby zohnal pervitín, ktorý následne spolu užijú, no uvedený rozpor odstránený samotným obžalovaným H. ani inými dôkazmi nebol. Vzhľadom na výpoveď obžalovaného U. a skutočnosť, že obžalovaný U. bol v minulosti za neoprávnené prechovávanie pervitínu odsúdený, čo evokovalo jeho väčšie skúsenosti so zabezpečovaním a užívaním tejto drogy, ktorej zneužívaniu sa nezbavil, ale v nej pokračoval, mohlo ho to viesť k určaniu si takej podmienky pre svoju ochotu zabezpečiť pre obžalovaného H. túto drogu. Okrem toho obžalovaný H. uvádzal, že sám nemal skúsenosti s nákupom takej drogy. Krajský súd preto obhajobu obžalovaného H., že zabezpečenie drogy podmienil obžalovaný U. následným spoločným užitím, považoval za nevyvrátenú. Zostalo nespochybné, že zabezpečený pervitín skutočne chceli obaja obžalovaní užiť spoločne. Obžalovaného H. podporil obžalovaný U. v užívaní predmetnej drogy a uspokojení jeho silnej túžby po droge tak, že mu umožnil získať ako odmenu za zabezpečenie drogy pre osobnú potrebu obžalovaného H. práve časť z predmetného kúpeného pervitínu.

Rovnako ako obžalovaný U., uviedol aj obžalovaný H., že išli spolu do X. pre pervitín, na ktorého nákup dal obž. U. 20,- eur, pričom vo X. po návrate do auta mu obžalovaný U. dal tri skladačky, ktoré on dal do kovového puzdra od cigariet a to dal k rýchlostnej páke a keď pri kontrole totožnosti sa ho policajti pýtali, čo má v tej krabičke, tak policajtom vydal práve tie skladačky, ktoré predtým zabezpečil obžalovaný U..

K zákonnosti zaistenia predmetnej drogy nemal krajský súd žiadne pripomienky. Tento zaistený nález drogy bol správnym postupom podrobený znaleckému dokazovaniu a bola bez pochybnosti ustálená nielen povaha zaistenej veci, ale aj rozsah počtu obvykle jednorazových dávok, ktoré z nej bolo možné vyrobiť. V súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, aj krajský súd považoval za nepochybne preukázané množstvo len dvoch obvykle, respektíve bežne jednorazových dávok drogy. Znaleckým skúmaním vzoriek biologického materiálu obžalovaných bolo nepochybne zistené, že ide o užívateľov nielen pervitínu, ale aj marihuany, pretože bol potvrdený pozitívny nález látok THC, Metamfetaminu a Amfetamin, ktoré sú účinnými chemickými látkami týchto drog. Nakoniec aj závery znaleckých posudkov z vyšetrenia duševného stavu obžalovaných taký záver potvrdili. Bolo konkrétne zistené, že osobnosť obžalovaného U. je disharmonická s potrebou experimentovania, je pravidelným konzumentom marihuany a pervitínu, hoci ešte nemá známky závislosti, no silná túžba po droge by ho mohla viesť a pravdepodobne viedla k predmetnému skutku. U obžalovaného H. bol zistený škodlivý konzum marihuany, pervitínu a alkoholu bez chorobného návyku či závislosti, verbalizuje abstinenciu, pričom znalkyňa hodnotila jeho vzťah k svojmu užívaniu drog za pomerne kritický a pokiaľ dodrží abstinenciu, považovala prognózu vo vzťahu k jeho protispoločenskému konaniu za priaznivú.

Krajský súd nepovažoval za sporné, že obaja obžalovaní spáchali predmetný zločin priamy úmyslom, že chceli takýto trestný čin spáchať. Vedomosť o prítomnosti zaistenej drogy v krabičke od cigariet potvrdili nielen výpovede obžalovaných, v dosahu ktorých pri ceste autom sa nachádzala, ale aj z výsledky expertízneho skúmania tohto predmetu, na ktorom bola konštatovaná zhoda DNA nájdenej na škatuľke s DNA obžalovaných.

Krajský súd považoval za potrebné poukázať na rozdiel v povahe konania a v pohnútku spáchania zločinu u jednotlivých obžalovaných. Kým ziskuchtivosť obžalovaného U. bola preukázaná, oproti tomu nebolo vyvrátené, že motívom konania obžalovaného H. bolo zabezpečiť si drogu pre svoju osobnú spotrebu a dostať sa k nej aj za cenu svojho súhlasu s tým, aby sa k tej istej droge dostal aj obžalovaný U., čím tohto obžalovaného vlastne podporil v jeho ochote neoprávnené drogu užiť. Tým vlastne vo vzťahu k obžalovanému U. šíril toxikomániu, lebo okrem toho, že neoprávnené prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku, tak zároveň podporoval iného, teda obžalovaného H. v zneužívaní inej návykovej látky než alkoholu.

Preto u obžalovaného B. H. dospel krajský súd k záveru, že tento obžalovaný spáchal prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2018 v súbehu s prečinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona Použitie Trestného zákona v tomto znení zodpovedá zásade vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorých trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje

a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

V prípade oboch obžalovaných išlo o občasných konzumentov pervitínu, ktorí sa venovali predovšetkým užívaniu drogy /obžalovaný U. už aj zabezpečovaniu drogy aj pre iného, aby drogu mohol sám užiť/ a nevytvárali si pritom nejaké osobitné zásoby. Tento záver podporujú aj výsledky vykonaných prehliadok miest, kde sa obvykle zdržiavajú a kde neboli nájdené žiadne drogy ani prostriedky na manipuláciu, prípravu či skladovanie drog.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska, obžalovaný U. žije s matkou, jeho otec je nebohý, obžalovaný H. žije so svojimi rodičmi žije. Podľa správy Sociálnej poisťovne obaja obžalovaní nie sú poberateľmi soc. dávky. Podľa správy ÚPSVaR, obžalovaný U. nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, no obžalovaný H. je vedený v takej evidencii.

Odpis registra trestov u obžalovaného U. v spojení s obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/12/2018, potvrdil, že v tejto trestnej veci bol vydaný trestný rozkaz z 22.02.2018, právoplatný dňa 13.03.2018 a ním bol odsúdený v podstate za to, že dňa 09.09.2017 pre svoju potrebu prechovával metamfetamín a bol odsúdený za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmienočným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 18 mesiacov s prepadnutím tam uvedenej veci a uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ambulatným spôsobom. Uložená skúšobná doba trvá od 14.03.2018 do 14.09.2019, a je teda zrejmé, že predmetného zločinu drogovej povahy sa dopustil počas jej plynutia.

Miera narušenia obžalovaného U. je vysoká v dôsledku recidívy tohto páchatel'a, no napriek tomu treba dodať, že tento obžalovaný, pokiaľ chce, vie sa správať spoločensky žiaducim spôsobom. Podľa správy zo školy, ktorú naposledy navštevoval, vyplynulo, že síce bol podmienočne vylúčený, neprospeval a nemal záujem o vyučovanie, no bol nekonfliktný a pokyny vyučujúcich rešpektoval, pričom podľa správy z výkonu väzby bol hodnotený bez zásadných pripomienok k správaniu sa a podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov doposiaľ nespáchal žiadne priestupky.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného prokurátora v otázke použitia jedného z dôvodov, na základe ktorých prichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody u obžalovaného T. U.Č.. Hoci dôvod, z ktorého vychádzal krajský súd pri dôvodnosti takéhoto postupu, nebol celkom totožný s dôvodom postupu okresného súdu, vo svojej podstate viedol k obdobnému záveru v podobe uloženia primeraného trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a preto krajský súd nepovažoval za nevyhnutné, len pre túto zmenu zasahovať do výroku o treste, ktorý sa týkal obžalovaného T. U..

Ako už bolo uvedené, na hlavnom pojednávaní, okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného T. U., že je vinný, čo bolo potrebné aj s odkazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyhodnotiť v tomto prípade ako dôvod pre analogické použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a mimoriadne zníženie trestu v rámci ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona Použitie tohto ustanovenia v maximálnom možnom znížení, teda o jednu tretinu, odôvodňuje osoba obžalovaného U.. Kritický prístup obžalovaného k svojej trestnej činnosti, hoci spáchanej v recidíve, no za okolností, že okrem tohto odsúdenia nemá evidované iné porušenia či ohrozenia záujmov chránených Trestným zákonom, vzhľadom na nízke množstvo zaistenej drogy, absenciu takého stavu, ktorý by svedčil už v drogovú závislosť tohto páchatel'a vedie krajský súd k takému záveru. Pomery tohto obžalovaného, možnosti jeho nápravy a nižšia miera jeho narušenia oproti závažnej povahe trestnej činnosti umožnili ponechať výrok napadnutého rozsudku o treste bez zmeny. Podľa názoru krajského súdu bol trest odňatia slobody uložený okresným súdom obžalovanému U. vrátane spôsobu výkonu trestu v prípade tohto obžalovaného odôvodnený, zákonný a ako taký primeraný.

Pokiaľ ide o obžalovaného H., je potrebné uviesť, že režim ukladania trestu podľa Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2018, bol pre tohto páchatel'a priaznivejší, pretože v § 50 ods. 2 umožňoval podmienočný odklad výkonu trestu odňatia slobody so súčasným uložením aj primeraných obmedzení alebo povinností uvedených v § 51 ods. 3 a 4, smerujúcich k tomu, aby viedol riadny život, ktorých kontrolu vykonáva probačný a mediačný úradník; umožňoval spravidla uložiť, aby podľa svojich

schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom a ak boli splnené podmienky podľa osobitného predpisu, mohol nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená. Oproti tomu Trestný zákon v znení platnom a účinnom po tomto dátume umožňoval takýto postup len pri súčasnom uložení probačného dohľadu a pri podmieňnom odklade výkonu trestu bez uloženia probačného dohľadu umožňoval v rámci povolenia podmieňného odkladu výkonu trestu odňatia slobody len uloženie povinnosti, aby páchateľ v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné, čo ale podľa názoru krajského súdu v danom prípade bolo nadbytočné a neplnilo by účel trestu. Preto sa javilo byť potrebným poukázať na použité znenie Trestného zákona tak vo výroku o právnej kvalifikácii skutku obžalovaného H., ako aj výroku o treste, ktorý mu bol uložený.

Z hľadiska trestu odňatia slobody krajský súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu postačí v prípade obžalovaného H. uloženie trestu odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieňným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov.

Obžalovaný H. bol síce od roku 2014 postihnutý za dva priestupky, no v porovnaní s obžalovaným U. nejde o tak narušeného páchateľa, lebo podľa odpisu registra trestov doposiaľ nebol odsúdený.

Krajský súd zistil prítomnosť jednej príťažujúcej okolnosti a prítomnosť dvoch poľahčujúcich okolností. V prejednávanej veci krajský súd má za to, že v konaní obžalovaného B. H. išlo o výnimočné vybočenie z medzí riadneho života. Tento obžalovaný viedol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti riadny život /spáchané priestupky nepatria medzi závažné a povahovo nesúviseli s drogovou trestnou činnosťou/, v prípravnom konaní sa priznal, skutok oľutoval, pričom na hlavnom pojednávaní uvedené nepoprel. Vzhľadom na doposiaľ uvedené, na následok a spôsob jeho trestnej činnosti, pohnútku jeho úmyselných prečinov, prevahu poľahčujúcich okolností nad príťažujúcou okolnosťou, priaznivé možnosti jeho nápravy a usporiadané pomery tohto páchateľa, s dôrazom na skutočnosť, že doposiaľ nebol postihnutý za žiadnu z foriem drogovej trestnej činnosti a v jeho konaní bolo možné vidieť predovšetkým snahu ľahkovážne experimentovať s pervitínom, krajský súd mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Nesprávnu tendenciu k neoprávnenej držbe a zabezpečovaniu si drogy a ľahostajnému pomeru tohto páchateľa k snahe iných osôb zneužívať drogy a schopnosť a ochotu viesť riadny život nielen upustením od tejto protispoločenskej činnosti bude potrebné sledovať v rámci skúšobnej doby v trvaní 2 rokov s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania omamných a psychotropných látok. Veci postihnuté trestom ich prepadnutia bolo namieste odstrániť z dosahu tohto páchateľa a ďalších osôb a ich vlastníkom sa preto stal štát.

Na základe týchto dôvodov výrok o vine a treste v rozsahu týkajúceho sa obžalovaného B. H., krajský súd rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Odvolanie podané okresným prokurátorom, nezistiac dôvody preto, aby mu vyhovel, krajský súd podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.